

KORPA TAMÁS

a völgy erdőkerület

Évának

I/1

*a völgy szájából ömlő köd leűti a délután
 felforrósodott köveket az almazöld színű
 pagoda lépcsőjében
 de talán csak addig a pillanatig
 míg beljük hasal és közük ragad
 (előbb kopó szemébe a fény
 a fény az elemlámpát tartó kézbe)
 az erdősáv lombkoronái kitakarják
 majd benövik a turistautat a völgy
 bordái közé fűrt szénbányák külső telepeit
 finom háló ereszkedik az előkertek
 veteményeire s mikor már azt binnéd átsörtetett
 az este s a bérházak fölött jár a viharcellák ajtaját
 bedöntve talárod megkéselve a cseresznyefák
 lombjait hiszen úgy mozog egymás elől
 a völgy és az előkert mint mágnes hatására
 a vasreszelék s eldönthetetlen hogy a folyón
 úszó törzsek végül is apró vérrögök
 vagy a fákat kicsontozó fűrésztelepeké a felelőség
 fél hét van csütörtök évül a völgy kiszáradt
 pagoda a szájából ömlő köd leűti a délután
 felforrósodott köveket aztán valamiért
 az erdő alatti szénrétegek mégis bevülni kezdenek*

1/I

*a felszínbe süllyedő arc mely szálanként
 szívódik fel a lábban és körbe zárja azt
 mint erek a testet percről percre a súlyos
 körvonalak közül kilép (ó én ézes
 urodum eggyen így fiodum)
 a felgyűródott vörösfenyőerdőről két kis
 ujjal könnyen lefejthető a kéreg*

[*Korpa Tamás verse*]

*megnyílnak a törzsek s mintha tátongó
liftaknába tekintenél: apró kabinokban
ereszkednek és szállnak a fa démonai
milliméteres lények elszíneződött maszkban a lápból
(az arc puffadt és gázokkal teli a vér összetétele
megváltozik a kilencedik óra után a légutakban
megtelepszik a moszat) azt gondolod mégis minden rendben
az ég karamellszínű az inged súlyosan rád feszül s várod hogy
lassan mint a liftajtó egy jól látható ponton szétnyíljanak
a függönyök csak most hiányzik csak most a színpad
(volék siro!m tudotlon siro!mol sepedik)
a folyó megmozdítja könyökét behajlik lassan a meder
s rácsuklik mint a napernyő egy délutáni zápor*

